

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme (Om dækningsafgift).*

Lovforslaget tilsigter at udvide den adgang, som kommunerne i 1961 fik til at opkræve en særlig dækningsafgift af forretningsejendomme. Det samlede provenu af denne afgift forventes at blive ca. 41 mill. kr. i indeværende skatteår. Baggrunden for dækningsafgiften var fikseringen og afviklingen af den kommunale ejendoms-skyld, der medførte, at kommunerne ikke gennem påligning af nye bygnings-skatte kan skaffe sig dækning for de udgifter, som erhvervsejendomme medfører for kommunerne. Efter de gældende regler kan dækningsafgiften højst opkræves med 5 promille af forskelsværdien, dvs. bygnings-værdien, og da en afgift af denne størrelse efter det oplyste ikke fortsat vil være tilstrækkelig til i alle tilfælde at dække de udgifter til gader, veje, parkeringspladser, kloakering, brandvæsen, civilforsvar o. lign., som erhvervsejendomme påfører kommunerne, foreslås overgrænsen for promillens størrelse forhøjet til 10.

Jeg finder anledning til at fremhæve, at der alene er tale om en overgrænse for promillens størrelse. Finder den enkelte kommune, at den kan nøjes med en lavere promille, står det den frit, ligesom den helt kan undlade at opkræve dækningsafgift.

Medens det hidtil har været en betingelse for at påligne en ejendom dækningsafgift, at mere end halvdelen af dens forskelsværdi kan henføres til forretningsformål, foreslås der samtidig indført den ændring, at dækningsafgift kan pålignes, når blot mere end en fjerdedel anvendes til de nævnte formål.

Idet jeg endelig skal bemærke, at de nye regler foreslås gennemført allerede med virkning for det kommende skatteår, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om distriktsjordemødre.*

I modsætning til, hvad der har været tilfældet for statens tjenesteboliger, har

boligfradragssatsen for distriktsjordemoderboliger hidtil været fastsat direkte i loven. Formen for fastsættelse af disse fradrag foreslås ved det fremsatte lovforslag bragt på linje med det inden for statens område gældende, således at fradragene, der bør reguleres i takt med statens satser, fremover fastsættes af indenrigsministeriet efter forhandling med de direkte interesserede organisationer, Den almindelige danske Jordemoderforening, Amtsrådsforeningen i Danmark og Den danske Købstadforening.

Som nævnt i bemærkningerne blev de nugældende fradrag, der stammer fra 1959, fastsat på basis af de dengang gældende satser for statens tjenesteboliger, men således at man af forenklingssyn og ud fra den betragtning, at jordemødrene ikke selv var herre over boligernes størrelse og indretning, valgte for alle boliger at opkræve fradraget med et fast beløb, der blev fastsat på grundlag af et skøn over en gennemsnitlig boligs størrelse og indretning.

Udarbejdelsen af de nye boligfradrag-regler, som under forudsætning af, at lovforslaget gennemføres, skal udfærdiges, agter jeg at overlade et udvalg, som vil blive nedsat i den nærmeste fremtid med henblik på at få foretaget en stærkt påkrævet vurdering af vor nuværende jordemoderordning.

Jeg forudsætter de nye satser fastsat således, at fradragene kommer til at ligge på niveau med de satser, der siden 1. september 1966 har været gældende for statens tjenesteboliger. Initiativet til den nærmere detailudformning af reglerne finder jeg imidlertid — ikke mindst under hensyn til, at staten på dette område ikke har nogen økonomisk interesse — at burde overlade til udvalget, hvori de direkte interesserede parter, jordemødrene og kommunerne, begge er repræsenteret.

Jeg skal tilføje, at boligfradragenes fastsættelse ikke alene har betydning for jordemødrenes tjenesteboliger, men også får virkning for de boligtilskud, som ansættelsesmyndighederne i henhold til distriktsjordemoderlovens § 5, stk. 3, udbetaler til distriktsjordemødre, der ikke har tjenestebolig. Udformningen af nye retningslinjer for disse tilskud vil ligeledes blive overdraget det nævnte udvalg.

Jeg anbefaler lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til normeringslov for finansåret 1967-68.

I tilslutning til, at det i maj 1966 blev pålagt tjenestemandskommissionen af 1965 at fremskynde udarbejdelse af et nyt løn- og klassificeringssystem for statens tjenestemænd mest muligt, blev der truffet bestemmelse om, at der på normeringsloven for 1967-68 ikke ville kunne optages bestemmelser om oprettelse af nye tjenestemandstillinger eller om oprykning eller nedrykning af bestående stillinger.

I overensstemmelse hermed indeholder normeringslovforslaget ikke bestemmelser af den anførte art, men kun bestemmelser om tildeling for enkelte tjenestemænd af pensions- og lønningsanciennitet og andre bestemmelser vedrørende enkelte tjenestemænd.

Da der således ikke oprettes nye stillinger på den kommende normeringslov, vil det kunne ske, at der ikke i finansåret 1967-68 vil være ledige tjenestemandstillinger til rådighed til aspiranter, hvis antagelse tidligere er godkendt af lønningsrådet, og hvis aspiranttid udløber i det nye finansår. For at sikre disse aspiranter imod, at udskydelsen af tjenestemandsansættelsen medfører en forringelse af deres retlige og økonomiske status, er der stillet forslag om, at de pågældende under forudsætning af, at de efter 2 års tilfredsstillende tjeneste opfylder de alders- og helbredsmæssige betingelser for fast ansættelse, i enhver henseende stilles, som om tjenestemandsansættelse havde fundet sted ved aspiranttidens udløb.

Det kan samtidig oplyses, at såfremt der måtte opstå tilfælde, hvor det må anses for uomgængelig nødvendigt at oprette nye stillinger, vil dette kunne ordnes på den måde, at der søges tilslutning fra lønningsrådet til etablering af funktion i de pågældende unormerede stillinger. Hertil er der hjemmel i § 12, stk. 5, i den gældende løn- og pensionslov.

Med hensyn til enkeltheder i normeringslovforslaget tillader jeg mig at henvise til de forslaget ledsagende bemærkninger.

Ligesom de tidligere år har samtlige fra de forskellige ministerier indkomne forslag været forelagt lønningsrådet, og det foreliggende lovforslag er i overensstemmelse med rådets udtalelse over for økonomiministeriet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Hanne Reintoft* til socialministeren:

„Kan ministeren oplyse, hvornår vejledningen om den praktiske fremgangsmåde ved anvendelse af bestemmelserne i lov om offentlig forsorg § 53, stk. 4, kan forventes færdigbehandlet og fremsendt til kommunerne som supplement til socialministeriets cirkulære af 19. april 1966 om underholdshjælp efter lov om offentlig forsorg under langvarig sygdom?“

Hanne Reintoft: Den i stk. 4 indeholdte tilføjelse til forsorgslovens § 53, der indebærer mulighed for ydelse af udvidet offentlig hjælp til mennesker ramt af langvarig sygdom, indførtes ved lov af 16. februar 1966. Den 19. april samme år blev der udsendt cirkulære til kommunerne om anvendelsen af det nye stk. 4. Cirkulæret indeholder imidlertid meddelelse om, at der vil fremkomme yderligere instruks fra sundhedsstyrelse og ministerium, og at kommunerne, indtil denne instruks foreligger, vil kunne yde rigeligere hjælp efter forsorgslovens almindelige bestemmelser i tilfælde, der ellers skønnes at falde ind under den nye lovbestemmelse. Det har medført stor usikkerhed i mange af landets kommuner med hensyn til forpligtelsen til at